

VERDADES COMO PUÑOS

Es una verdad que nadie puede desmentir que todo sér tiende á ser. Es otra verdad innegable que los pueblos que huyen del Evangelio caminan hácia el no ser. Por esto yo tengo la seguridad de que mientras los políticos de enfrente, movidos por lo que fuere, trabajen como trabajan para levantar una pared entre la gente y el templo y nuestros políticos continúen defendiendo los intereses de la religión como con orgullo los están defendiendo, el pueblo de Sineu, el verdadero y ge-

nuino pueblo de Sineu respetará nuestra bandera política y mirará con recelo y hasta con angustia la de nuestros adversarios. Porque Sineu tiende al ser y sabe que el término que busca no lo ha de hallar fuera de la Iglesia.

Yo he visto que el martes pasado, al repiqueteo alegre de las campanas, se colocaba un estandarte en lo alto del campanario parroquial. Sobre los bellos colores nacionales destacábase un nombre bello. Era el nombre de Sineu. Este estandarte, ya lo sabéis de siempre, es el anuncio de nuestra fiesta mayor. A su vista se alegró el muchacho y se regocijó la moza y se reanimó la faz del anciano. La colocación del estandarte les ofrecía halagüeñas esperanzas ó les sugería agradables recuerdos.

Yo solo pensaba una cosa: El campanario parroquial levantando el nombre de Sineu tan arriba ¿no puede indicar que Sineu fuera de la parroquia no puede llegar al término de sus nobles aspiraciones?

Reflexionen esto los políti-

cos del uno y del otro partido y se alegren ó se avergüencen de su obra.

N. de J.

A Un Principiant

Al·lot. Ja vares veura, si es que tenguis els uys bons per mirar ses cosas axí com realment son, com en sa questió de ses confreríes el Sr. D. Bartomeu Font va estar desacertat en grau superlatiu. Torne-m escoltar y ja me dirás si proven ses ravóns que avuy te donaré per demostrar que D. Bartomeu no va tenir gaire més sort en ses altres questións de que parlares demunt *Sa Defensa*.

÷

Sa Corporació Municipal mitx interina y que interinament presidía D. Bartomeu Font, p'el Corpus de 1910 no va voler acompanyar el Santíssim porque se va donar per desairada en sa questió de ses músiques. Axí heu vens a dir tú, al·lotet de *Sa Defensa*.

Está be. Suposem que s'Ajuntament hagués rebut una galtada. ¿Qui le-hi va pegar? No va esser el Sr. Ecónom, al·lotet de *Sa Defensa*. Axí com s'organisació de sa processó de Pasco corre a càrrec

Tomo
CUARTO

ANO
VII

Dirección: Redacción y Administración
Círculo Solidario
Sineu 13 Agosto de 1911

N.º XIV
(96)

Segunda
ÉPOCA

del Sr. Ecónom, s'organització de sa del Corpus corre a càrrec de se obrer de la festa, Rt. D. Pere Barceló, y es d'evidència que a n'els obrers (principalment si son capellans) no les han de fer tan curts que no puguin elegir sa música que més les acomodi. Per lo tant, al·lotet de *Sa Defensa*, cas que s'Ajuntament hagués rebut un desaire per que sa música fogoneva es dia del Corpus no va poré escampar armonies a torrents que encenguessen sa *fe* y s'*amor* d'en Font a *Jesús de l'Eucaristia*, tal desaire no'l va fer el Sr. Ecónom anc que tú, al·loteu, d'una manera tan velada com maliciosa heu vulguis donar a entendre. Per si acás s'Ajuntament d'en Font va rebre una galtada per qüestió de ses músiques haurás de cercar es galtetjador a devés ca s'obrer del Corpus.

✠

Pero el Rt. D. Pere Barceló, al·lotet de *Sa Defensa*, encare que domés hagués elegit sa música pellosa y no hagués elegit sa fogoneva per solemnizar sa processó del Corpus no hauría fet cap tort a ningú ni hauría donat motiu perque s'Ajuntament se desairás: I, perque s'obrer del Corpus poría no necessitar més que una música; II, perque s'Ajuntament de Sineu no ha dit may que sa música fogoneva fos sa música municipal; III, perque no hem sentit dir may que sa música fogoneva tengui més dret d'esser convidada per la esglesia que sa pellosa; IV, perque es més clá que s'aygo que sa música pellosa era més digna d'esser emprada a sa processó del Corpus que sa fogoneva, tota vegada que aquesta era y es sa música dels malaits balls de màscara; V, perque sa música no va a sa processó del Corpus per acompanyar se Ajuntament, sinó per acompanyar

el Santíssim; VI, perque si es veritat que sa música fogoneva alimenta més sa *fe* y s'*amor* d'en Font a *Jesús de l'Eucaristia* que sa pellosa, també pot esser veritat que sa pellosa enfervorisi més el Rt. D. Pere Barceló y altres que no sa fogoneva; VII, perque sobre músiques s'obrer del Corpus poría no tenir sa mateixa opinió que se que voltros deys que tenia s'Ecónom quant sa processó de Pasco; VIII ... etc. etc. etc. ¿Heu vas entenguent, al·lotet de *Sa Defensa*, com D. Pere Barceló, cas de no convidar sa música fogoneva, no hauría fet cap desaire a s'Ajuntament? ¿Heu vas entenguent com, fent y tot sa suposició que feim, s'Ajuntament no tenia motiu de ofendre-se? ¿Heu vas entenguent com s'Ajuntament d'en Font va esser un esquitarell? ¿Heu vas entenguent com en Font vol tenir la esglesia de Sineu subjecta a n'els seus capritxos? Y ¿sabs que n'entendrías de coses si les volguesses entendre! Pero son axí els al·lots de *Sa Defensa*. No volem entendre més que lo que vos convé.

✠

Els galtetjadors, al·lotet, els que varen fer desaires p'el Corpus de l'any passat varen esser D. Bartomeu Font, sa Corporació Municipal mitx interina qu'ell presidía interinament y sa música fogoneva. Els galtetjats, els desairats foren els de l'esglesia y es poble feèl. Escolta s'historia de lo que va passar en lo de ses músiques. El SINIUM ja l'ha contada, pero tú, al·lotet de *Sa Defensa*, parex que has fet es boig.

El Rt. D. Pere Barceló l'any 1909 va convidar ses dues músiques y a pesar de que sa fogoneva tenia manco mèrits contrets a devant l'esglesia que sa pellosa, va ocupar es lloc de preferència. Se any siguent en tot y veure els ma-

texos fogoneus que sa seua música ja estava més anostrada a tocar aires de pareyes aferrades que de processóns, s'obrer del Corpus va convidar sa música fogoneva com també sa pellosa; mes, per evitar disputas sobre quina havia d'anar a n'es lloc de preferència les va dir qu'era resolució seua establir un torn rigurós de modo que tot es temps qu'ell fos obrer del Corpus anirien un any per-hom a ne es lloc de preferència o sigui darrera sa Custodia. ¿Poría estar més imparcial el Sr. Barceló? ¿Era sa seua actitud s'actitut d'un que vol pegar una galtada? Me parex que de cap manera.

Pero ell que me-n direu! Com que, segons es torn establert, aquell any no tocava a sa música fogoneva ocupar es lloc preferent, vet aquí qu'els trompaters fogoneus, després d'haver rebut ses oportunes ordes del Sr. Don Bartomeu Font, enviaren a dir a-n'el Rt. Don Pere Barceló que si volia tenirlós a sonar les havia de donar es lloc de darrera sa Custodia. ¿Quin curro maco que hi havia amb D. Bartomeu Font y quins macos curros amb sos sonadors fogoneus! ¿No son galtades axó? ¿Merexia axó, al·lotet de *Sa Defensa*, el Rt. Don Pere Barceló?

Y sa música fogoneva no va anar aquell any a sa processó y el Sr. Don Bartomeu Font d'aquest pretexte en va fer un motiu per tampoc anar-hi, pegant d'aquesta manera una galtada a n'el dignísim obrer del Santíssim y malferint els sentiments religiosos des poble de Sineu que no havia vist may qu'el seu Ajuntament se negás a assistir a sa processó del Corpus. ¿Que te parex, al·lotet de *Sa Defensa*? Y llevonses te-n vendrás a dir que s'Ajuntament va esser desairat! Y després parlarás de sa *fe* y de s'*amor* d'en Font

a *Jesús de l'Eucaristia!* ¡Vaja una fe de roca y un amor ardent! ¡Ell son capassos de treginar montanyes y d'encendre es jèl!

Un altre assumto que tu toques, al·lotet de *Sa Defensa*, es s'insultada de D. Bartomeu Font a n'el Sr. Ecónom desde sa presidencia interina de s'Ajuntament mitx interí. Vens a dir, al·lotet, que tal insultada no te importancia, dius que *tal vegada* D. Bartomeu tenia els seus motius y ensayes de presentarne alguns.

Ecsaminem abans de tot aquets motius qu'alegues per justificar sa porcada de D. Bartomeu.

Es primer de tots es que, entrat batle el Sr. Bartomeu, s'Ecónom no va anar a visitar·lò. ¿Vol dir, al·lot, quant un entre batle si se Ecónom no'l visita te dret a insultar? ¡Ah, jo no heu sabía! ¡Y avon has apres aquesta doctrina, al·lotet de *Sa Defensa*? ¡Parex mentida! Pero dexem-mos d'esclamacions y vejem si porem veure es com el Sr. Ecónom no feu visita a Don Bartomeu. Es cosa que molta gent sab que D. Bartomeu abans d'entrar batle interí parlava molt malament del Sr. Ecónom, el posava com un tap de pica. Sabem també que devés una societat recreativa de Sineu se feya befa de s'Ecónom posant-li noms depriments y que Don Bartomeu en ves d'aturar aquesta befa hi xelava de lo més. Es cosa també que va passar a n'es domini públic que D. Bartomeu va enviar a dir a n'el Sr. Ecónom que donava per rompudes totes ses relacions amb éll. Y ¿per qué no dirho amb un cop? Es sabut de tot'hom que D. Bartomeu quant va entrar batle interí ja havia declarat sa guerra a n'el senyor Ecónom. Are be, al·lotet; si tu haguesses estat dins sa pell del se-

nyor Ecónom ¿hauries fet visita a D. Bartomeu Font quant el nombraren batle interí? ¿Y hauries fet tal visita pensant qu'era possible que tal nombrement no fos més que per una setmana, com se deya per Sineu? ¿No te n'hauries escusat? ¿No te n'havies d'escusar de visitar·lò a D. Bartomeu! Y mira que jo te consider dins sa pell de s'Ecónom. Si te considerás domés com a un fill cualsevol de Sineu ja seria altre cosa ¡Ni amb cans t'hi menaven a ca-n Font! ¿Don Bartomeu que no era batle interí degut a una immoralitat? ¿Que no era batle interí efecte d'un acte es més impopular y vergonyós com era sa tirada de papers devall sa taula? ¡Visites d'un qu'estima Sineu a tal batle interí! Ca, al·lotet de *Sa Defensa*.

Me consta, no obstant, perque s'Ecónom heu va manifestar a certes persones, qu'éll volia visitar el Sr. Batle, empero qu'un personatge amic seu y amic d'en Font li va comunicar confidencialment que, si feya tal visita, D. Bartomeu li fería un desaire, y li va aconsellar que segués a sa rectoria. ¿Heu sents, al·lotet de *Sa Defensa*? ¿Te vas explicant com es qu'el senyor Ecónom no va fer visita a D. Bartomeu?

Jo crec que si estava dins sa pell del Sr. Ecónom podria fer més llum sobre aquest particular; pero me sembla que amb lo qu'he dit hi ha per satisfacer ses exigencies des més pintat. A pesar d'axó, al·lotet de *Sa Defensa*, te vuy fer una pregunta que te tota sa forsa d'un argument. ¡Creus tú que s'Ecónom va dexar de visitar el Sr. Batle per esperit d'altanería? ¿Sí? Ido ¿com espriques qu'el Sr. Ecónom, amb tot y refuarli a ca-n Font un y altre pic sa pauma del Ram y es ciri de la Candelera, passi per aquestes humillacions

sensa motar y encare en venir sa altre any te valor per estrangolar el seu amor propi y sa *seua allaneria* tornant enviar a ca-n Font sa pauma del Ram y es ciri de la Candelera? ¿No? Ido has de creure qu'el Sr. Ecónom tenia motius poderosos que noltros no sabem per no visitar Don Bartomeu Font quant va esser nombrat batle interí.

Pero sia com sia, al·lotet de *Sa Defensa*, t'has de convencer de que es fet de que s'Ecónom no visitás es Batle interí no justifica ni justificará may es fet de que es batle interí insultás el Rt. Sr. Ecónom.

Sa segona ravó qu'alegues per justificar s'insultada de D. Bartomeu a s'Ecónom es que, haventse pegat foc unes casetes de D. Juan Font, el Sr. Ecónom no va corre a donar es pesa-m. ¡Vaja un altre ravó de peu de banc! ¿Y axó dona facultats a un home per insultar un altre home? ¡Ca, al·lotet de *Sa Defensa*! ¡Com hi vas fuit d'osques! Y sobre tot, al·lotet, has de sebre, si es que no heu sabis, que els caporals fogoneus escampaven qu'els que havien fet encendre ses casetes de D. Juan Font eren el Sr. Ecónom y D. Arnau Ramis. ¡Bon paper hauria fet se Ecónom anant a donar es pesam a n'els que escampaven aquesta murta!

Finalment, tractes de justificar sa conducta del Sr. Batle en ves de s'Ecónom diguent que aquest no va convidar el senyor Jutje a sa processó de rogatives. ¿Pero y are no veus, al·lotet de *Sa Defensa*, que no toques pilota? ¿Que te que veure es cul amb ses témpores y perdona se expressió? Y si tu al·lotet de *Sa Defensa*, t'aferres en que es Jutje era jermá des Batle, has de compendre que axí y tot

aquella gran insultada de Don Bartomeu a s'Econom es injustificable. ¿Com no heus veus? Y si volguesses sobre que a Sineu no hi ha costum de que s'Econom convidi el Sr. Jutje a cap acte religiós ¿encare no veuríes lo fluxa qu'es sa ravó que acabes de presentar? Idó heu has de sobre. Has de sobre que sa costum establerta a Sineu es que es Rector convida el senyor Batle y aquest convida o manifesta s'invitació a s'Ajuntament y a n'el Sr. Jutje. Y si no, meam si ets capás de provarmé que sa costum es qu'es Rector convidi es Jutje. Meam si me fas quedar malament. Meam treume un testimoni en contra de lo que te dic. Te desafiy a tú y a tots els fogoneus plegats. ¿Que es Batle no va avisar es Jutje? Idó sa culpa la te es Batle que no va fer lo de costum. Per cap estil la te s'Econom. S'Econom va obrar com sempre havia obrat. S'Econom va seguir sa tradició lo matex per sa processó de rogatives que per sa rebuda dels Missioners. ¿Heu sents, al·lotet de «Sa Defensa»? ¿Heu sents? Be, ido.

No te aferray Don Bartomeu Font. Heu acabam de veure. Pero y tu vens a dir que s'insultada de D. Bartomeu a s'Econom no te importancia. ¿No? Vol dir una insultada d'un batle a sa primera autoritat esglesiástica d'un poble y en plena sessió de s'Ajuntament a sa que assisten els retjidors y un gran nombre de persones no te importancia? ¿Vol dir una insultada que origina un escándol monumental entre es jefe de sa minoría y es Batle no te importancia? ¿Vol dir una insultada que fa que se Comunidat de la Parroquia hi prengui messions y firmi una enérgica protesta que firmen també indignadíssims més de cinc cents homos de cara y uys

no te importancia? ¿Axí escrius s'historia, al·lotet de «Sa Defensa»? Vamos no mos venguis a suposar que tal insultada no tengui importancia ni mos surtis amb sa virollada de qu'era un asunto particular. Jo lo que te dic a tu y diré sempre que s'insultada d'en Font a s'Econom va esser una ignominia per D. Bartomeu. Es una taca que no se'n va amb benzina y s'olor que fa no futx amb aigo de Colonia.

Y ja que parlam de s'Econom y de Don Bartomeu Font. ¿Per qué están en males relacions aquest dos senyors? ¿Heu sabs tu, al·lotet de «Sa Defensa»? Jo sé qu'eren bastants amics. Me consta que D. Bartomeu visitava s'Econom y que s'Econom visitava D. Bartomeu. Mes me consta; me consta que D. Bartomeu alabava a s'Econom. ¿Com s'ha vengut a perde aquesta amistat? ¿Heu sabs al·lotet de «Sa Defensa»? ¿Li va fer cap mala passada s'Econom a Don Bartomeu? ¿Va esser a s-en-revés? Si heu sabs digueu y si no heu sabs escolta. Jo sé que Don Bartomeu predicava y aspirava a que s'Econom se bereyás amb en Llull. Sé també que s'Econom com a pare qu'es de tots els fills de Sineu y jermá en Cristo de tots els homos no se va voler bereyar amb nigú, no va voler escoltar ni manco obeir aquexa especie de manament de D. Bartomeu. ¿Sería axó que va moure ses ires d'en Font contra el Sr. Econom? ¿Es un'altra cosa? Mentre tu, al·lotet de «Sa Defensa», no m'ho treguis des cap jo creuré que sa culpa des rompiment entre D. Bartomeu y s'Econom, la te tota el senyor Bartomeu. ¿Creus tu lo contrari?

Ido quedés convidat a dirme quina le-hi va fer s'Econom a Don Bartomeu porque olvidant aquest s'amistat veyá que tenía

amb aquell, li declarás sa guerra que li está fent. Meam si acceptarás s'invitació.

∴

Dissapte que ve continuarem desembolicant es fil que embollicares, al·lotet de «Sa Defensa». Deu te quart.

x.

SES RÉPLIQUES D'EN MARTÍ

AMB SALSA DE TÁPARA

XII—En Martí no va d'eglans

En Martinet ve a dir amb s'articlet de dissapte que se taya sa coueta, que ja no va més de brou. Pero, homo Martí. ¿No est tu que deyas que gonyeríes es llitigi amb costas y que no hi hauria lloc p'el recurs de casació? ¡Vaja un gonyedor de llitigis! ¿O es que domés sabs gonyar es plets quant nigú te fa la contra? Deu esser axí, porque lo que es amb s'assunto dels capellans, tan pronte com me som tirat de ple dins sa questió y he comensat a presentar arguments rabiosos, has perdut sa tramontana y en lloc de defensarte com sa defensa un homo arrufes ses ales y te presentas com un gorrió banyat.

Hi feya bon escriure a n'es «Puput» com nigú te deya embustero. Era tolerable s'escriure demunt «Sa Defensa» mentres jo comentava ses *Negruras*. Are, empero, que te som agafat y me puc entretenir llargament a ferté mostrar sa filassa y tenc més bona ocasió per acorralarte, ja es un altre cosa. ¿No es ve, Martí? ¿No es ve que no hi veus de cap bolla? ¿No es ve que has vist que son insostenibles ses teues teoríes? ¿No es cert que com més aniríes més estupenda sería sa teua derrota? Per axó dius que no contestarás. Axó de venirte-n a dir que no contestarás porque jo no escric es llenguatja de sa recta filosofia son vuits y nous. ¿Tal vegada es meu llenguatje d'are no es es matex que es que usava quant feya els comentaris de ses *Negruras*? ¿Per qué ido contestares llevoneses y no vols contestar are? Porque te veus perdut, porque no hi veus merda a en-

filars com diuen en mala criansa. Te embarassen els arguments que te som presentat ¿eh? Te cau en buyt sa salsa de tápara. ¡Ja heu crec!

XIII—¡Quin altre doy!

En Martí no pot badar barres, trectant s'assunto dels capellans, sensa dir desbarats. ¡Be n'ha dits desde que trectam aquesta qüestió! ¡Se ben cert que un ase no fa tans de dellons amb un any! Dels qu'ha enteferrat aquesta setmana en posaré un a se consideració dels lectors. Es un doy que l'ha hagut de pensar quinze dias el pobre Martí. A una part diu: «yo no podía ni debía censurar un acto RECONOCIDO por las leyes civiles y ECLESIASTICAS» y un poc mes avall diu: «¿Cómo no he de estar convencido de que estoy en terreno firme, si todas cuantas ENSEÑANZAS Y CONSEJOS DEL PAPA se publican á diario.... sirven de APOYO á la teoría que yo sustentó?» ¿Qué vos pareix lectors? ¿No es d'atolondrats es dir que el Papa está en contra de l'Esglesia y que l'Esglesia está en contra del Papa? Idó axó heu diu en Martí. En Martí ha dit que ses lleys de l'Esglesia regoneixen sa votada dels capellans y es matèx Martí, que defensa que tal votada va esser un desberat, ha dit vint o trenta retxes més avall que ses ensenyances del Papa servexen d'estaló a ses seues teories. ¿En voleu veure més d'en Martí? Repetesc que per dir aquest doy ha hagut de menester quinze dies. Y llevonses s'enfada perque li dic carabassa! ¿Que no heu es de carabasses ferme barayar el Papa amb la Esglesia y l'Esglesia amb el Papa? Carabassa, carabassa y carabassa.

XIV—S'opinió d'en Martí

En Martí o D. Martí (él y jo mos tutetjam), com un nin que te po que son pare el betculi perque n'ha feta cualq-una de ses seues, s'esclama tot apesarat: «¿Que delito he cometido por haber exteriorizado mi opinión con respecto á la realización de un acto del fuero externo (ja no se recorda de ses venjances personals) que yo consideré inoportuna?» Cap delict, Martí, si no haguesses posat falsos testimonis y no haguesses mostrat s'esperit pervers de fer creure a n'es poble que els capellans que anaren a votar cometen una iniquitat. Empero per haver empeltat men-

tides, per dir falsament a n'els ignorants qu'el Papa está contra els capellans que votaren, per haver calumniat y are per no retractaté, (després que t'he demostrat que vas tort, qu'el Papa no diu lo que tu li has fet dir, que el Papa vol qu'els capellans votin y que sa votada dels capellans va esser oportuníssima perque la reclamaven ses necessitats particulars de ses seues families, ses necessitats temporals de Sineu, y ses circumstancies per les quals atravesava l'esglesia d'aquest matèx poble), n'estás consumant un de gros de delict, un delict tal que será sempre sa teua afronta. No hi posis dubtes, Martí a n'axó que te dic. Ses opinió destituides de tot fonament són inostentables y s'opinió teua sobre se votada dels capellans no te cap argument ni mitx a favor seu. Ja heu sabs tu si ne has presentat cap. Per lo tant y per esser sa teua opinió des género que es y per fer es mal que fa dins ses masses populars comets un crim no pegant-li cossa, comets un crim no confessant es teu erro, comets un crim no dignent a n'es poble ignorant qu'els teus escrits sobre capellans son una pesta. Adémés fas es ridícul devant ses persones que saben lletgir.

¿No heu veus? ¿No heu veus que es somerament ridícul es motiu que presents per dir: «por esto declaro desde ahora que no contestaré»? ¿Y per qué no contestarás, si acás, més que perque no sabs per avon has de prende? ¿Per qué, si acás, no contestarás més que perque veus que t'he de baldar mentres que caminis p'es tirany que has emprés?

XV—¿Per qué no otorga en Martí?

Es bo de veure. Ell ja heu veu que per quedar un poc be devant Sineu lo millor sería confessar que anava errat. Empero el pobre Martí está lligat massa fort. A ell li agradaria desdiré y d'una manera clara y terminant demenar perdó a sa gent amb motiu ofesa. Empero es partit no heu vol. ¡Pobre Martí que ha venut sa seua conciencia a un partit que sempre l'ha rifat! Avuy el molesta amb anónims, demá diguent-li que no es *sui juris* y passat demá deprimint sa seua autoritat diguent amb lletres de motlo: «encare qu'en Martí y mils Martíns, etc.» com si en Martí fos en Pere Pexet. No obstant

en Martí se deu a n'es partit y es partit ecijex a n'els seus que primer morir que confessar sa veritat que los perjudica.

Me fa llástima en Martí. Sa seua situació es horrible. Per axó jo que feya contes de menjarlo-m zmb prebes de sizereta, com havía dit, me contentaré amb que es públic el judiqui referent a s'assunto dels capellans. Es públic vatj elegir per jutje d'aquesta qüestió y amb so fallo que aquest doni me conform.

Diu en Martí: «Doy por terminada la polémica con respecto al asunto religioso y al voto de los Señores Sacerdotes; é invito al Sr. polemista á formular las oportunas, leales y sinceras conclusiones que podemos firmar por duplicado, sometiendo la cuestión al fallo de personas competentes.»

¿Vols, Martí, que fassem una cosa? ¿Vols que fessem imprimir mil ecemplars de sa nostra polémica y los repertiguem tots a altres tants homes de carrera de dins Mallorca? Els gastos les mos partirem tu y jo. ¿Acceptes? ¿Te dones en coratje d'enviar ses teues filosofías a persones competens? Idó ja dirás coses.

XVI—Sa tasca d'en Martí

Estic moralment segü qu'en Martí no voldrá acceptar sa proposició que li acab de fer. No es tan beneit que no veji es concepte mesquí que formaríen d'ell ses persones que pensen. ¿Que diríeu vejent un homo de carrera y de ses ínfulas d'en Martí que no ha trobat altre periódic per esposar ses seues idees més que es «Puput», aquell periódic tan brut y tan brut que un gran periodista, tal vegada es millor d'Espanya l'ha hagut de betiar amb so nom repugnant d'*Animalot Pudent*? ¿Que diríeu vejent que D. Martí Riembau, revalidat en notaría y secretari des Jutjat Municipal de Sineu desbarra tant en conversar de lleys anc que si guin esglesiaístiques y en posarsé a donar conseyes a n'es clero? ¿Que diríeu vejent que un senyor de sa talla de D. Martí s'ocupa desprestigiant els ministres de Deu? ¿Que diríeu? Per axó repetesc que m'enganyaria ferm don Martí si acceptava sa meua proposició. ¡Ja no n'hi faltaria altra!

En Martí va dir dissapte que no contestaría. ¿Cumplirá sa paraula? Si ha de dependir d'ell crec que sí. Em-

pero com que en Martí está llogat a n'es seu partit y un que está llogat no pot seure quant vol, no dubteria cap miqueta que es partit el fes xerrar.

A mi ja tant me dona si xerra com si calla. Per mí s'assunto ja está arreglat. Si xerra les mos t'marem tots dos y si calla ja está judicat.

Mes, si se determina a conversar, si encare les vol haver amb mí, encare que no se parlar *es llenguatje de sa recta filosofia ni de sa cultura*, sabi que no es hora de perde temps. Sabi que si no accepta sa proposició que li he fet sobre es repartiment dels mil ecsempars de sa polémica a altres tants homes de carrera, no te altre remey mes que emprende aquesta tasca.

1.er refutar tots els arguments que, dins es número 50 des meu comentari a ses *Negruras*, vatx presentar provant s'oportunitat de sa votada del capellans. 2.^{on} provar que jo no estic en lo cèrt referent a ses disposicions de Roma. Y 3.er aduir els arguments que tengui per provar sa seua doctrina sobre els capellans.

Si se'n va per ses branques, com ha fet fins aquí, ja me cuidaré jo de ferló entrar en corral.

¿Heu sents Martí? O has de callar, o has d'acceptar sa proposició, o has de emprende sa tasca senyalada. No me fassis cap pifia porque m'enfadaré.

XVII—En Martí perdona

¿Que ho heu sentit? En Martí perdona. «*Perdono de todo corazón las ofensas que se me han inferido*». ¿Y a n'aquí perdona aquest endiot? ¿Qui le ha ofés? ¿Que dec esser jo? ¿Y quina ofensa li he feta? Meam qu'heu digui. ¿Perque qualque vegada li he dit carabassa? Pero ¿y que no heu es de carabasses amollarme els desberats que amolla? ¿Será perque li vatx dir hipócrita? Pero ¿y que no heu es d'hipócrites dir que respecta y estima als capellans y al entre tant surrarlós? Vamos que se adesi en Martí amb sos seus perdons. Si encare éll el demenás a n'es perdó! Perque éll si que vertaderament ha ofés. Ha ofés el Sr. Ecónom, entre altres coses, per haverli tirat aquesta cossa: «*Dice el Sumo Pontífice que aún los párrocos que tienen colación canónica, cuando estén en pugna con unas cuantas familias pudientes (¿o pudientes, Martí?) del pueblo donde habitan, pueden ser trasladados a otros*

puntos, y esto aún que la justicia les asista». ¿Qui t'ho ha dictat a n'axó Martí? En Martí ha ofés D. Guiem Ramis y el seu jermá D. Arnau diguent d'ells que varen anar a ses urnes moguts per un esperit de venjansa personal, que votaren rejidors republicans y altres cosetes. Ha ofés també D. Gabriel Jordá, D. Pedro Barceló, D. Francisco Crespi y D. Juan Rotger posantlós calumnies. Ha ofés es poble de Sineu perque ha tractat d'enganarló amb sos seus escrite. Ha fet una injuria a n'el Papa mutilantli textos. Ha insultat l'amo-n Toni Frau y l'amo-n Pere Juan de Defls. M'ha insultat a mí y tal vegada a qualque un altre que jo are no puc recordar. ¡Y perdona aquest... perdonador!

XVIII—¿Conclusió?

Si en Martí vol, axó será sa conclusió de sa polémica. Si no vol heu será un altre cosa.

Protest que no m'ha mogut altre cosa a prende sa ploma més que treure cara per defensar els interessos de sa nostra sacro-santa religió.

Que Deu me doni forses per fer-ho axí sempre y en tot lloc. Amen.

J. Ferragut Ribas

SECCIÓ LLENDERESA

Ses 100 pessetes

Entre els escriguadoretxes de s'in-Defensa, n'hi ha un que, com molts d'altres, tira sa pedra i amaga sa mà, pero, que per sa fel que se tren i sa bilis qu'escup, se conex a la lleu que no li veu molt enfora, i també que té un genit mes curt qu'una moneya. El Sen Llendera, ja fa estona qu'el coneixia per molt caparrut i toxarrut, pero no creya que d'axó en fes tant de grau. Set n'han entrades i set n'han d'edir, diu aquest lloco: tant si vol com si no vol el Sen Llendera, s'han refuat filles de la Puríssima fogoneues, perque no poguessen dú s'imatge de sa seua Mare, en sa processó de sa seua festa. Tant si li va tort com dret a'n el Sen Llendera, se va treurer o retirar a mestre Sebastia, de farré de l'Esglesia. Tant si heu troba prim com gruxat, el Senyor Obré del Corpus va pegar una solemne galtada a s'Ajuntament, no dexant tocar darrera sa Custodia, a sa música fogoneva. ¡Vaje quina xeripa p'el Sen Llendera! S'escriguadoretxo de s'in-Defensa assegura qu'es mentida tot lo

qu'el Sen Llendera va donar per veritat, i a pesar de ser aquest escriguadoretxo de s'in-Defensa, tant dobberé, comporta qu'el Sen Llendera no afluxi sa mosca, que no amolli ses trecetes pessetes, perque s'escriguadoretxo té peresa d'allargar sa ma per agafarlés, i s'en afluxa perque... *están verdes*. Ah, farsante! i perque no hu provas d'allargarle a sa mà? Perque no fas quedar com un brut a n'el Sen Llendera, i li arrebaesses ses cent pessetes, i axí poria eesser que li fessis perder s'humó, i per ventura te dexaria en pau? Es que tens compassió d'ell? Cá, homo! es verí que dus dins es teu cor, no dona lloc a compassió; si acás hi ha qualque reconet buit, será per donar cabuda a instints baxos i malvats.

Torném pero a'n es cau, i veurem si tu, que a'n els uys d'es públic vols passar per tant viu tant recta i justicié, tens manyes per agontarté sa carreta que dus, a fi de no apareixer lo que vertaderament ets, embustero i per ventura calumniador.

Crec que sa magror i poque alatxa que dus, minvará algun tant sa teua culpabilitat, pero t'en queda encare un bon ratx perque, a pesar de lo desmanyotat que ets, segurament perque alguns que fan sa mida tant curta, o mes que tu, t'alaban i t'encensen, te presents ab ses infules de *Domine labia*.... i per axó, el Sen Llendera t'ha d'ajustar es correys i, comanet de bon de veras a Deu, perque te posará com a *chupa de idem*.

Poset firme, sense pipelletjar, mira bé i escolta. Volgueses suposar que, perque una allota es fogoneua, la refuan, i no li dexe du sa figura de la Puríssima; i el Sen Llendera te contesta, que, o provas qu'axó es ver, i en aquest cas pots alzar ses cent pessetes, o si, no heu proves, quedas a'n es siti, baldat i sense poré ballar altre matexa. Que contestes tu? En es darrer nombre de s'in-Defensa insisteys en lo matex, pero t'afluxes de ses cent pessetes, perque veus que no les pots gonyar. Creus tenir raó i no vols qu'el Sen Llendera te digui embustero; però, si vertaderament heu ets, tendrás que beurer-ho, encare que heu trobis agre i content, i si ets qualque cosa mes, com, per ecsemple, calumniador, t-ho heurás de beurer també.

Insisteys en lo matex, defensant lo qu'es mentida, i que qualque cosa pagaries perque fos ver, i per axó afejeys i si jo te contás es trui i renou i algarabia que se mogué enguany perque sa filla, d'un amo fogoneu no dugés la Puríssima pe sa festa de sa conclusió des mes de max.... i si llavó t'afegís qu'hi va ve esquexos fors i no eran de magrané respecta aquest matex asunto... i si lleuonsses acabás per dirté que s'arribá a tú per tú, en aquest cas, no mos donaries raó, Llendera? Cá, homo! A un estrumbol com tu, donar-

l'hi raó? En primer lloc te dic qu'apren- gués d'escriure un poc més correcta, ja que tantes ganes tens de mostrar es teu científic salero, i en segon, que preparis s'escarpó per rebre un bon grapat de llenderadas.

Diguesmé, *tros de quoniam* i cap de carabassa podrida, que es lo que pre- tens ab tot axó que dius? Es una supo- sició tenc, un part d'es teu aigolós i estentís cervell, o heu tens per una realitat, perquè axí t'ho han fet beu- rer. Si es axó derrer, pots dir a'n es qui t'ho ha venut qu'et torni es dob- bés, i que veji si heu porá vendre a un altre que sia mes bereyt que tu, cosa qu'heu trob molt mal de fer. Però antes de desferté d'ell, preguntal-hí, qui es qu'heu va dir a'n axó, si es cosa d'ell matex o d'un altre: qui es aquexa filla de la Puríssima? qui es aquex amo fogoneu? quines persones foren que tengueren aquest truy i renou, i final- ment, ab quines persones hey hagué els esquexos que no eran de magraué, i en les quals s'arribá a tú per tú.

Pregunteu i pronte, perquè a'n el Sen Llendera li es precis que contes- tis clá i llampant, i sí no vols que te digue es nom d'es porc, dona raó, pero de pressa, des qui son les dues entidats que poqueren intervenir amb aquest, i no solsament axó, sino quina va ser, d-aquexes dues entitats que doná un disgust tant gros a'n aquexa filla de la Puríssima.

Si per contestar a tot axó, te trobas com un escarabat entre borres, i no sabs per aont has de prendre, ten en conta, qu'aquex renou, i truy, etc., no poria ser mes que entre dues classes de persones, o bé entre sa Junta de Senyores de sa Congregació de filles de María, encarregada de nombrar i avisar a ses atletes qu'havien de dú la Purísima i demés, o be entre els pares de sa filla fogoneua, a'n a qui sa Junta volfa honrar ab tal distinció.

Si dius que va ser entre sa Junta, el Sen Llendera te contesta, que ments, tan alt i magre i tant *polit* com ets, i no solament axó, sino que grossera- ment calumnies a unes Senyores mes dignes de respecta i atenció que tu. Y el teu crim aumenta de punt, perquè insultes a persones de condició debil, com es sa de totes ses dones, insultes a persones que, perquè no'ls está be, no poren sortir a rotlo per defensarsé, i per lo tant, que s'acció d'insultarlés es molt mes vil que si anás dirigit a un altre, i per axó demostra clarament es poc grau que fa, tocant a s'educació social, aquell que les ataca, i axó enca- re que sia fogoneu que, per lo qu'está passant, sembla que tenen privilegi per tot.

Si te refereys pero a s'altre entitat, o sia a'n es pares de sa convidada, ja son figures d'altre sostre, figures que, per tu, resultarán vertaderes llenternes ab punxes i tot, perquè, desde es mo-

ment que supossem que entre es matri- moni, o sia entre els pares de sa filla fogoneua, hi ha diferencia de criteri, o sia, que un pensi a lo fogoneu i s'altre a lo pells, aquest estará content que sa seua filla dugue la Purísima i s'altre, es fogoneu, per obeir a s'orde *Draconiana* d'es cacique, no hu vol- drá, perquè sa procesó que sempre, a ell i a'n els seus corals los fa mal d'uys, no surti tant llúida, i tot axó, com es evident, resulta sempre en per- judici de sa religió i de l'Esglesia, i essent axí, poque ganancia en treurás, perquè, si triunfa es fogoneu, no re- sultará altre cosa, mes que una gran taca, molt negre i molt grossa, demunt sa vostra cara i demunt sa vostra ban- dera, i figuret com quedarà si, no mes axí com are la teniu ja no es miradora i fa oy a'n el Rey porc.

Torn a ses matexes i te repetesc que parlis cla, i me diguis d'aont has tret aqueis entremessos, i de lo contrari, apareyet, com t'he dit ja, no per alzar ses cent pessetes, sino per rebre una planissada que te farà cantar es credo, perquè ja saps qu'el Sen Llendera té mals arrambatjes, i si no entres pe ses astes, dins poc temps, de tu no s'en cantarà gall ni gallina.

Sa conseqüencia que treus, de tot es teu barremetjar es, que en esser una atlota fogoneua, no li regonexen ja es diet de fer papé, com el regonexen a ses pelloses, i en camvi, jo te dic i sostenc, i escolteu bé, te dich i sostenc que es que dirigexen s'Asociació de filles de María, fins avuy han tengut mes atencions a ses fogoneves que a ses pelloses, i per axó ja a n'es princi- pi, per fer veure que en manera nin- guna volien mesclar sa política amb sa religió comensaren per oferir y supli- car a ses fogoneves de més elevada posició que acceptassen els primers puestos i encare qu'heu refusaren, no per axó dexá sa comissió encarregada de tornarlés convidar fins que se va persuadir de que tot era temps perdut, i desde llevó fins are han fet sa matexa tasca, han seguit convidant a moltes fogoneves i enguany moltes heu acep- taren i, com els anys passats, també ni hagué moltes qu'heu refusaren. Dirás per ventura, oh esriguedoretxo de s'in-Defensa, que entre ses favorides n'hi havia més de pelloses que de fo- goneves. Conforme. ¿Y qué? ¿Per ven- tura no era molt just? ¿Que no sabs y ressabes que ses pelloses tant si mi- ram ses d'oreya alta com ses d'oreya baxa superen i de molt en nombre a ses fogoneves? ¿Que no sabs perquè les superen? Fe un poc de memoria y recor- da lo dels balls de máscara y de saló y veurás de quina manera se dexaven en- ganar aquestes desgraciades, de quita manera hagueren de fer traició a n'els seus bons sentiments, de quina mane- ra moltes per obeir als seus pares, ana- van a n'es ball amb llágrimas a n'els

ulls y amb gran tribulació dins es seu cor; y recorda també com els causants principals de tot aquest bordell bava- ven de satisfacció y considerant-se vencedors en sa lluyta diabólica que havien empresa deyen plens d'orgull, i ro sant, i fent una gran aluleya: «*¡Ja les n'hem preses cincuenta! ¡Ja'n te- nim setanta! ¡Pronte arribarem a ses cent!*» ¡Vaja quines victories! ¿Que no heu sabs tampoc, per estendre un poc s'idea, que a totes ses funcions reli- gioses que no son obligatories a n'els catolics, es nombre de pelloses es sem- pre molt superior a n'els fogoneus y que per axó se fan merexedors de que los tenguin per més bons? ¿No sabs tampoc sa causa d'axó quina es? ¿Es que uns siguin sustancialment més bons qu'els altres? El Sen Llendera no heu entén axí. El Sen Llendera entén qu'els fogoneus fan dens a l'es- glesia per voler seguir s'humor d'aquell que menetje es cotarro fogoneu y que massa proves ha donades fins aquí d'estar ben saturat de volterianisme. Y per axó falta jent a l'esglesia. Y per axó deis que l'esglesia queda buida. Pero no es veritat. Queda buida sí, pero no de persones piadoses, sino d'aquells fatuos i fatues que miserable- ment s'han dexat enganar de predica- dors i esriguedoretjos que tu, oh es- criguedoretxo coneis i tractes. Voltros voleu fer creure que en no esser-hi voltros a l'esglesia ja no hi ha nigú; pero no es axí. Ves-hi a l'esglesia i heu vorás i es buida. Ves-hi i tendrás que confessar, mal que te posi qu'es una mentidassa lo que dius. Veurás que, com sempre, sa jent bona (que, per martiri vostro, encare es molta) va com altre temps a l'esglesia i tant o més que altre temps practica sa piedad.

Empero escolta, esriguedoretxo de mala mort. ¿Y per qué no accepten ses fogoneves (me referesc a ses filles de la Puríssima) els puestos que les ofere- xen? ¿Per qué no accepten els llocs dis- tingits de ses processons? Jo no heu se. Per ventura tu heu sabrás. Tal ve- gada heu sabrá qualqu-una que tu co- neis. ¿Será per lo que ja he dit? ¿Será per altre motiu? Ja heu dirás si heu vols dir. Te fas avinent que axó a n'el Sen Llendera el te sensa cuidado. Em- pero ¿heu veas idó, oh gran virollando? ¿Heu veus esriguedoretxo de dos dobbés i un menut? ¿Heu veus com tot te surt esgarrai? ¿Heu veus com ses fo- goneves no son ses refuades sino ses refuadores? ¿Com es-vetla llissa!

Mestre Sebastiá

Referent a n'aquest punt te dic que pegues tantes trevelades i becades, o si no encare moltes més i més grosses que de costum. Vares assegurar pri- merament que mestre Sebastiá havia estat retirat de ferrer de l'esglesia i que en lloc seu hi havien posat en Cosme.

Avuy com veus la mar bruta ja dius que no volles dir que fos estat retirat en so sentit de que heu hagnés estat del tot. ¡Pobre mestre Tíal! ¿Que el manco seria cosa que sense éll temer-se-n l'haguessen fet bossins i n'haguessen retirats alguns i els altres haguessen quedat per mitx? ¡Vaja quin modo de ravorar que te aquest escrignedoretxo de s'in-Defensa! No hi ha que dubtar-ho que no s'aguanta ni a mitx temps ni barres altes. Parla clar a veure si mos entendrem, oh escrignedoret, i confessa que quant parles no sabs lo que dius. Digués lo d'aquell altre quant parlava de sa seua seriedad: *Cuando digo, no digo DIGO sino que digo Diego*. ¡Vaja quin estornell! ¿Y que pretendrás qu'el jermá prohíme s'hagi d'aficar dins es teu carabassot tan desberetat i hagi d'endevidar lo que hi tens dedins essent axí que tu mitex no heu sabs? Te repetes lo que ja t'he dit: Firmel i sosten lo que donares entenent o si no done-t per vensut; y per empestissador; i per emblequinador, confessant lo que no sabs que esmet-jenques. Vuy, pero, que sabis que vas més tort qu'una tefarra i per axó el Sen Llendera t'asegura que mestre Sebastia fa molts d'anys qu'era es ferrer de l'esglesia i que fa molts d'anys que heu ha estat sempre i que no ha dextat un sol día sense esser-ho. També el Sen Llendera te pot assegurar que mestre Cosme fins a l'hora present no ha estat nombrat per tal carrec. ¿Que heu entens o no heu entens? Pero el Sen Llendera encare que li basta i sobre axó per tirar p'en terra tot es teu xerratorum, encare te vol afegir més i es que es recibo que treus a rotlo no te importancia de cap classe en s'assunto que discutim. Y si no te diu que ments, quant assegures que s'escolá va fer escriure *herrero de la iglesia* es perque considera que t'han donat gat per llebre i que parles per boca de ganso; perque a n'es recibo que te anomenes no hi-ha tals paraules, sinó que está redactat de sa mateixa manera que mestre Sebastia acostuma ve sempre redactar i presentar els altres recibos. ¿Heu veus com no toques pilota? ¿Heu veus com domés sabs tocar es pifol o es violón i que surts de ses astes diguent que se va escriure lo que may s'havía escrit? Mira que se-n necessita de tox i de barra per estampar demunt un paper públic unes mentidasses d'aquexa classe! Mira que es necessari esser-ho barbatxos del tot per fer lo que tu fas! Se veu d'un hora lluny qu'has perdut sa tremontana de vista i que tant t'es dir garrot com camayot. Pero si poc valen ses teues dues afirmacions primeres (no n'hi ha cap que valgui res), més poc encare val sa tercera. Perque tant si es ve com si no es ve que mestre Sebastia digués a mestre Ros, quant posaren sa casa santa, que veyia algunes coses que no eren fetes seues;

tant si es ve com si no es ve que mestre Cosme hagi dit o no hagi dit ¿que te que veure tot axó amb sa teua falsa afirmació? Sa questió presentada per tu es ben clara i es que s'ha retirat a mestre Sebastia de ferrer de l'esglesia. El Sen Llendera te diu que axó es fals i que si no ments, no dius sa veritat, encare que agafis sa paraula *retirar* amb so sentit que vulguis; en no esser que sigui amb un sentit p'el teu us particular. Si fos axí ten-lo dins es gavatx i no'l treguis p'es mitx, perque si axí no heu fas te porá dir embustero i més que embustero i que s'in-Defensa no diu més que desbarats, essent lo pitjor per tu que no porás alzar ses altres cent pessetes.

Suposem pero que s'hagnés tret a mestre Sebastia de ferrer de l'esglesia. ¿Y qué? ¿Per ventura s'hauria comés cap delict o s'hauria fet cap alcaldada? ¿Per ventura sa plassa de ferrer o de cualsevol altre classe de menestral es una plassa que s'hagi gonyat per oposicions? ¿Per ventura mestre Sebastia ni cap dels altres mestres tenen drets adquirits, drets indiscutibles i inviolables qu'els assegurin es posseir sempre lo qu'un día es cap de l'esglesia les va confiar? Si los treyen, tendrien cap dret per queixar-se justament i de reclamar amb esperansa de gonyar sa seua pretenció? ¡Ca, homo! El Sen Llendera creu que tu tens mestres i tens els que t'acomoden i que quant te convé les dones *el portante*. Creu també en Llendera que si qualqu-un te feya traició li pegaries una cossa i no l'admetries pus. Lo que fas, ido, i feries tu has de comprendre qu'heu pot fer un altre; i heu poria fer, perque amb axó de servici no hi ha res d'hipoteca i es molt just que es que pague tengui dret a manar i a servir-se des qui millor i més barato'l servesqui.

Lo que resulta, empero, mes salat amb aquest assumto es que segons totes ses indicies mestre Sebastia t'ha pres per *primo* i t'ha volgut afeitar amb axut per no ferté tant de mal. ¿Y es motiu? Si ses cróniques no menten es perque mestre Sebastia es un aspirant a pellós i per axó comensa a fer merits, donant peu a qu'els escrignedoretxos de s'in-Defensa defensin causes perdudes i fassin es ridícul, i tot axó per poré éll entrar de ple i esser ben rebut a dins es partit de sa Pell. Per altre part; encare que ses cróniques mentissen (que no heu parex) es més clar que s'aigo bruta qu'ell t'ha embolat fent-te creure una partida de mangarrufes i de mentides. No es mal de creure qu'ell degué dir: a n'aquest escrignedoretxo li posaré un cap com una ferrada, li feré tirar una planxa fenomenal i axí es fogoneu seguirá descreditant-se i sa Pell se posará més forta i valenta. ¡Ay si axó fos ve! ¡Ell sabs quin refors que tendriem amb mestre Sebastia! ¡Quina xeripa per nol-

tros! ¡Sabs que pesa de molt! Perque no se pot negar que después d'esser un ferrer de primera, sab dels set oficis. En resumen, escrignedoretxo de s'in-Defensa: sabs conèixer quant se riuen de tu? Ja me contestarás i me dirás si jo me n'he rigut o no. Ja, ja, ja, ja, jaiiii...! ¡Vaja una esperdenya que hi ha amb aquest de s'in-Defensa! ¿Vols un bon consej? Val-t-aquí: Mada es nom a s'in-Defensa; perque si no ets cruu del tot pots ja veure ben clar que sa «Defensa» no defensa i per lo tant es una verdadera in-Defensa tiradora a n'es femé. ¿Heu sentis indefensadoretxo? Al menios mudaulí es nom. Digaulí s'Alac, i bax d'axó qu'ha d'enar amb lletres molt grosses, hi heu d'escriure amb lletres més petites no *periódico independiente* sinó *periódico fundat per lebré i rebentar dins pocs mesos es partit fogoneu*. ¿Estam? Idó entesos i fins a un altre. Pero no somiis en ses cent pessetes perque fent-ho axí com heu fas, oh escrignedoretxo, no les guiparás. Acab aquest punt, contestació a n'es teu articletxo *Rectificació o ratificació*, i si reparas que no entr dias es terreno musical es perque axí com a tu t'embuyen sa llógica i ses bones formes a mi-n dexas bisco ses corxeas i semicorxeas i es bemols i els sostenidos i, encare que sigui un poc humillat per mí es confessar que d'axó no n'entenc palada, me queda es consol de dirté que tenc un companyero de redacció que referent a n'aquest assumtos sab avon te sa ma drete perque conex s'armonia i si be es veritat que no es un fenómeno per sonar tots els instruments se que al menos es molt trempat per tocar els ferraguins. Ell pues dexará ses coses axí com pertoqueu, posará els punts a demunt ses ins i me parex que te dexará conhortat; perque lo que serques tu es una bona plenissada i no te cabi dubte que la t'endurás.

El Sen Llendera

Quedan unes cuantes llenderades que donar a n'es reverent escrignedoretxo de s'in-Defensa i a n'es seus companys. Pero avuy hem allargat un poc massa sensa temermos de que s'omplia tot s'espai disponible. Diumenje que vé ja mos cuiderem d'ablanirlós s'escarpó i vorán si perd o no s'equilibri El Sen Llendera.

Per no dispondra de lloc, mos veym privats, en gran pesar nostro, a retirar el programa de la FESTA MAJÓ de aquest poble.